

Daniel Kitabı - Numara Yüz Yirmi

Peygamberlik alametlerini açığa çıkarmak: Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerinin yerine gelmesini anlamak

Jeff Pippenger
2024-03-06

Güneş, ay ve yıldızlarla temsil edilen işaretlerin yerine gelişi, tarihçiler, Adventizmin öncüleri ve White Kardeş'in yazıları aracılığıyla fazlasıyla ele alınmıştır. İsa'nın değindiği bazı işaretler diğerleri kadar tanıdık değildir. "Yeryüzünde" ulusların "sıkıntısı"nın belirli bir şekilde yerine geldiğini pek az kişi fark eder. Göğün "güçlerinin sarsılması" simgesinin, yeryüzünün güçlerinin sarsılmasına karşıt olarak neyi temsil ettiği konusunda net değiller. Ve az sayıda Laodikya Adventisti, "bir bulut içinde gelen İnsanoğlu"nun "gelişi"nin Millerit tarihinde yerine geldiğini anlar.

Mesih'in gelişinin tam günü ve saati açıklanmamıştır. Kurtarıcı, öğrencilerine, ikinci gelişinin saatini kendisinin de bildiremeyeceğini söyledi. Ama gelişinin yakın olduğunu anlayabilmeleri için bazı olaylardan söz etti. 'Alametler olacak,' dedi, 'güneşte, ayda ve yıldızlarda.' 'Güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek ve gökteki yıldızlar düşecek.' Yeryüzünde ise, dedi, 'uluslar şaşkınlık ve çaresizlik içinde sıkıntı çekecek; deniz ve dalgalar kükreyecek; korkudan ve yeryüzüne gelecek olanları beklemekten insanların yürekleri çökecek.'

'Ve İnsanoğlu'nun göğün bulutları içinde, kudret ve büyük görkemle geldiğini görecekler. Ve büyük bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek; onlar da onun seçtiklerini dört rüzgârdan, göğün bir ucundan öbür ucuna kadar toplayacaklar.'

Güneşte, ayda ve yıldızlarda alametler yerine geldi. O zamandan beri depremler, fırtınalar, tsunamiler, salgınlar ve kıtlık çoğaldı. Yangın ve sel yoluyla en korkunç yıkımlar hızla peş peşe birbirini izliyor. Haftadan haftaya meydana gelen korkunç felaketler bize ciddi bir uyarı tonuyla sesleniyor; sonun yakın olduğunu, yakında kaçınılmaz olarak büyük ve belirleyici bir şeyin gerçekleşeceğini ilan ediyor.

Lütuf zamanı artık çok uzun sürmeyecek. Şimdi Tanrı yeryüzü üzerinden dizginleyici elini çekiyor. Uzun zamandır Kutsal Ruh aracılığıyla insanlara sesleniyordu; ancak onlar bu çağrıya kulak asmadılar. Şimdi ise yargılarıyla kendi halkına ve dünyaya sesleniyor. Bu yargıların zamanı, henüz gerçeğin ne olduğunu öğrenme fırsatı bulamamış olanlar için bir merhamet zamanıdır. Rab onlara şefkatle bakacak. Merhametli yüreği etkilenmiş; kurtarmak için eli hâlâ uzanıyor. Bu son günlerde gerçeği ilk kez duyacak olanlardan çok sayıda kişi güvenli ağıla kabul edilecek. Review and Herald, 22 Kasım 1906.

Millerci tarih son günlerde harfiyen tekrarlanır. Birinci meleğin gelişini ve tarihini belirleyen "işaretler", üçüncü meleğin gelişini ve tarihini belirleyen "işaretlere" örneklik eder. Bütün kutsal reform hareketleri, son günlerde üçüncü meleğin hareketiyle paralellik gösterir.

"Tanrı'nın yeryüzündeki işi, çağdan çağa, her büyük reform ya da dinî harekette dikkat çekici bir benzerlik sergiler. Tanrı'nın insanlarla muamelesinin ilkeleri her zaman aynıdır. Günümüzdeki önemli hareketlerin geçmiştekilerde bir karşılığı vardır ve kilisenin eski çağlardaki deneyimi, kendi zamanımız için büyük değer taşıyan dersler içerir." Büyük Tartışma, 343.

Vahiy 18'in kudretli meleğinin temsil ettiği tarih, üçüncü meleğın tarihidir ve üçüncü meleğın temsil ettiği tarih, Millerit tarihindeki birinci ve ikinci meleklerin tarihleriyle paralellik gösterir.

"Tanrı, Vahiy 14'ün mesajlarına peygamberlik çizgisi içinde yerlerini vermiştir ve onların işi bu dünyanın tarihinin kapanışına dek sona ermeyecektir. Birinci ve ikinci meleğın mesajları hâlâ bu zaman için gerçektir ve bundan sonra gelenle paralel olarak ilerlemelidir. Üçüncü melek uyarısını yüksek bir sesle duyurur. Yuhanna, 'Bundan sonra,' dedi, 'gökten inen başka bir melek gördüm; büyük yetkiye sahipti ve yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.' Bu aydınlanmada, üç mesajın tümünün ışığı birleşmiştir." The 1888 Materials, 803, 804.

Üçüncü meleğın hizmetiyle paralel olan birinci ve ikinci meleklerin hizmeti, on bakire benzetmesinde de örneklendirilmiştir.

"Ben sık sık, bunların beşi akıllı, beşi akılsız olan on bakirenin meseline yönlendirilirim. Bu mesel harfî harfine yerine gelmiştir ve gelecektir; çünkü bu zamana özel bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğın mesajı gibi yerine gelmiş olup zamanın sonuna dek mevcut hakikat olmaya devam edecektir." Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Vahiy Kitabı'nın onuncu bölümünde anlatılan tarih, yedi gök gürültüsü olarak temsil edilir; yedi gök gürültüsü, birinci ve ikinci meleğın mesajlarının tarihi olan Milleritler döneminde gerçekleşen olayları temsil eder. Yedi gök gürültüsü ayrıca son günlerde meydana gelecek "gelecek olayları" da temsil eder ve bunlar, Milleritlerin tarihindeki aynı "sırayla" yerine gelir.

Yedi gök gürlemesinde ifade edilen, Yuhanna'ya verilen özel ışık, ilk ve ikinci meleklerin mesajları sırasında gerçekleşecek olayların bir tasviriydi. ...

"Bu yedi gök gürlemesi seslerini çıkardıktan sonra, küçük kitap konusunda Daniel'e olduğu gibi Yuhanna'ya da şu buyruk gelir: 'Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle.' Bunlar, sırası geldiğinde açıklanacak olan gelecekteki olaylarla ilgilidir." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, cilt 7, 971.

Tüm reform hareketleri birbirine paraleldir ve yüz kırk dört binin son reform hareketini tasvir etmek için "satır üstüne satır" bir araya getirilmelidir. On bakire meseli, Tanrı'nın halkının Millerici harekette ve yüz kırk dört binin hareketinde yaşadığı içsel deneyimi tasvir eder.

"Matta 25'teki on bakire benzetmesi de Adventist halkın deneyimini örneklendirir." The Great Controversy, 393.

Milleritlerin ve yüz kırk dört binin hizmeti ve mesajı, Vahiy 14'teki üç melek tarafından temsil edilir.

Deneyim edinmek için kıymetli fırsatlarım oldu. Birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajları konusunda deneyim kazandım. Melekler, göğün ortasında uçarak dünyaya bir uyarı mesajı ilan ederken resmedilir; bu mesajlar, bu dünyanın tarihinin son günlerinde yaşayan insanları doğrudan ilgilendirir. Hiç kimse bu meleklerin sesini duymaz; çünkü onlar, göksel âlemlerle uyum içinde çalışan Tanrı'nın halkını temsil eden bir semboldür. Tanrı'nın Ruhunu tarafından aydınlatılmış ve hakikat aracılığıyla kutsallaştırılmış erkekler ve kadınlar, bu üç mesajı sırasıyla ilan eder. Life Sketches, 429.

Vahiy kitabının onuncu bölümünde yer alan peygamberlik olayları, yedi gök gürlemesiyle simgelenmiştir. Bu olaylar, ilahi olanla insani olanın birleştiği noktayı işaret eder. Mesih'in Matta yirmi dördüncü bölüm, Markos on üçüncü bölüm ve Luka yirmi birinci bölümde belirttiği "işaretler", Millerci hareketi başlatan işaretleri temsil eder ve yüz kırk dört binin hareketine paralel bir tanıklık oluşturur. Yüz kırk dört bin, Hanok ve İlyas'ta temsil edildiği gibi ölümü tatmaz. 11 Eylül 2001, Mesih'in dünyanın tarihindeki son neslin gelişini işaretlediğini belirttiği "işaret"tir; bu Luka'nın yirmi birinci bölümünde belirtilmiştir. Hanok ve İlyas tarafından temsil edilen ve yüz kırk dört bin diye adlandırılan o grubun arasında yer alabilmek, bu "işaret"in ve onun temsil ettiği her şeyin tanınmasını gerektirir.

İsa, Millerci hareketi başlatan "işaretlerin" tarihi boyunca öğrencilerine rehberlik ettikten sonra, aynı tarihi temsil eden bir benzetmeyi de dahil ederek tarihsel tanıklığını tekrarlayıp genişletti.

Ve onlara bir benzetme anlattı: İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın; onlar filiz sürmeye başladığında, yazın artık yakın olduğunu kendiniz görür ve bilirsiniz. Aynı şekilde siz de, bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı'nın Egemenliği'nin yakın olduğunu bilin. Size doğrusunu söyleyeyim, hepsi yerine gelmeden bu kuşak geçmeyecek. Gök ve yer geçip gidecek, ama sözlerim geçmeyecek. Luka 21:29-33.

İsa benzetmeye, tekil olarak "incir ağacı" ile "bütün ağaçlar" arasında bir ayrım yaparak başlar. "İncir ağacı" antlaşma halkıdır; son günlerde bu, Tanrı'nın artakalan halkı olduğunu iddia eden Laodikya Adventizmidir. Diğer "ağaçlar" ise Yahudi olmayanlardı.

Yahudi ulusunu temsil eden, dindarlık iddiasının yapraklarıyla kaplı ama üzerinde meyve bulunmayan incir ağacına edilen lanete dikkat edin. Tanrı tarafından lanetlenmiş olan ve ahlaki, düşünen, yaşayan özneyi temsil eden incir ağacı lanetlenir; bu olaydan sonra kırk yıl boyunca Yahudiler gibi yaşar görünse de yine de ölüdür. Şunu da not edin: Öteki ulusları temsil eden ağaçlar yaprakla örtülü değildi. Yapraksızdılar; Tanrı'yı bildiklerine dair hiçbir iddiada bulunmuyorlardı. Meyve ve yaprak zamanı henüz gelmemişti. Din hizmetkârları ve işçiler için Özel Tanıklıklar, sayı 7, 59-61.

Son günlerdeki Laodikya ruhundaki Adventizm lanetlidir; çünkü Tanrı'nın artakalan halkı olduğunu iddia etse de bu iddia meyvesizdir. İsa bu pasajda birbiriyle bağlantılı ama farklı iki nokta ortaya koyuyor. O, Tanrı'nın halkı olduklarını iddia edenlerle, Tanrı'nın yasasına bağlı olduklarını ya da Peygamberlik Ruhu'na sahip olduklarını ileri sürmeyen uluslardan olanlar arasındaki ayrımı ortaya koyuyor; oysa bunlar, Laodikya ruhundaki Adventizm'in sahiplendiğini iddia ettiği, son günlerin artakalanının ayırt edici özellikleridir. Son günlerdeki yapraklar,

Yuhanna'nın Vahiy kitabında tanımlanan ortakalan oldukları yönündeki iddiayı temsil eder.

"Yahudi olmayanların dünyası, yapraksız, meyvesiz incir ağaçlarıyla temsil ediliyordu. Yahudi olmayanlar da, tıpkı Yahudiler gibi, dindarlıktan yoksundu; ancak Tanrı'nın hoşnutluğunu kazandıklarını iddia etmemişlerdi. Yüce bir ruhsallıkla övünmüyorlardı. Tanrı'nın yollarına ve işlerine her bakımdan kördüler. Onlar için incirlerin vakti henüz gelmemişti. Kendilerine ışık ve umut getirecek bir günü hâlâ bekliyorlardı." Signs of the Times, 15 Şubat 1899.

İncir ağacı ile diğer ağaçlar arasındaki ayrıma Mesih bir başka ayrım daha ekledi. İncir ağacının tomurcuklanma zamanı, Uluslara ait ağaçların tomurcuklanma zamanından farklıydı. Son günlerde "kiliselere iki ayrı çağrı verilir" ve Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki meleğin ilk sesi, yüz kırk dört binin tomurcuklanmasının ne zaman gerçekleşeceğini belirler. Vahiy on sekizinci bölümün "ikinci sesi", diğer ağaçların ne zaman tomurcuklanacağını bildirir.

Mesih'in günlerinde Yahudiler incir ağacıydı, Yahudi olmayanlar ise diğer ağaçlardı. Millerci hareketin tarihinde Protestanlar incir ağacıydı ve Millerciler diğer ağaçlardı. Son günlerde Laodikya Adventizmi, Kudüs'ten (bağdan) çıkarılan meyvesiz incir ağacıdır ve yüz kırk dört bin, meyve veren incir ağaçlarıdır. Tanrı'nın hâlâ Babil'de bulunan diğer çocukları Yahudi olmayanlar olarak temsil edilir.

Tanımı gereği, "uluslardan olan" bir kişi "yabancı"dır. Uluslardan olanların ağaçları uykudadır (ölüdür); incir ağacı tomurcuklanıp canlandığında tomurcuk ya da meyve taşımazlar. Uykuda olan ağaç kuru ağaçtır ve Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki ikinci ses aracılığıyla Babil'den çıkmaya çağırıldıklarında, uluslardan olanlar o zaman Yedinci Gün Sebti'ni tutmayı seçip Rab'le antlaşmaya gireceklerdir.

Rab'be bağlanan yabancı, "Rab beni halkından bütünüyle ayırdı" demesin; hadım da, "İşte, ben kuru bir ağaçım" demesin. Çünkü Rab şöyle diyor: Şabatlarımı tutan, hoşnut olduğum şeyleri seçen ve antlaşmama sarılan hadımlara, evimde ve duvarlarım içinde oğulların ve kızlarınkinden daha iyi bir yer ve ad vereceğim; onlara kesilip atılmayacak sonsuz bir ad vereceğim. Rab'be hizmet etmek, Rab'bin adını sevmek ve O'nun kulları olmak için O'na bağlanan, Şabatı kirletmeden tutan ve antlaşmama sarılan yabancıların hepsini de kutsal dağıma getireceğim ve dua evimde onları sevindireceğim; yakmalık sunuları ve kurbanları sunağımda kabul edilecek; çünkü evime bütün halklar için dua evi denilecek. Yeşaya 56:3-7.

Bir yabancı bir "gentile"dir ve "ikinci ses" onları Babil'den çıkmaya çağırır; Tanrı'nın kutsal dağına getirilirler, o zaman O'nun "kutsal" dağı olacaktır; çünkü "ilk ses"in tarihinde temsil edilen sınaama süreciyle buğday ve delice otları birbirinden ayrılmış olacaktır. Son günlerde Rab'bin dağına geldiklerinde, Gentile'ler artık yabancı ya da kuru ağaçlar olmayacak.

Güneş ve ay kararacak, yıldızlar parlaklıklarını yitirecek. Rab de Siyon'dan kükrecek, Yerusâlim'den sesini duyuracak; gökler ve yer sarsılacak; ama Rab halkının umudu ve İsrailoğullarının gücü olacak. Böylece, kutsal dağım Siyon'da yaşayan Tanrınız Rab olduğumu bileceksiniz. O zaman Yerusâlim kutsal olacak ve artık içinden yabancılar geçmeyecek. Yoel 3:15-17.

Tanrı'nın diğeri sürüsünü Babil'den çağırarak "ikinci ses" in sahneye çıktığı tarihsel dönemin başlangıcının, Millerci hareketin işaretleriyle örneklenmiş "işaretleri" vardır. İncelediğimiz Mesih'in tanıklığı Matta'nın yirmi dördüncü bölümünde, Markos'un on üçüncü bölümünde ve Luka'nın yirmi birinci bölümünde ortaya konur. Bu üç tanığın her birinde tanımlanan "işaretlerden" biri, göklerin güçlerinin sarsılacağıdır; ancak Yeruslaim'in ne zaman "kutsal" olacağını belirleyen "işaretler" in Yoel'in tasvirinde hem "gökler" hem de "yer" sarsılacaktır.

Joel, Yeruslaim kutsal olduğunda meydana gelen öngörülen "işaretlerin" kusursuz gerçekleşmesini belirliyor. O zaman, Rab yüz kırk dört binin günahlarını kaldırdığında ve Laodikeia kilisesi Filadelfya hareketine geçmiş olduğunda gerçekleşir. İşte o zaman altıncı hareket (Filadelfya), yedi kiliseye ait olan sekizinci hareket (Filadelfya) olur. İşte o zaman Militan Kilise, Muzaffer Kilise olur. Militan Kilise, buğday ve delicelerden oluşan Tanrı'nın kilisesi için kullanılan bir tanımdır. Muzaffer Kilise ise "kutsal" olan ve "artık içinden yabancılar geçmeyen" Tanrı'nın kutsal dağıdır.

Yükseltilen sancağın gelişi—ki bu Muzaffer Kilise'dir, "yediden olan sekizinci"dir ve Yeruslaim'in "kutsal" olduğu zamandır—"işaretler" eşliğinde gelir. İsa, halkının yüz kırk dört binin mühürlenmesini belirleyen ölüm-kalım "işareti"ni tanıyabilmeleri için bir referans noktası sağlamak amacıyla, bu hayati dersi öğretmek üzere ağaçları ve bir ağacın yaşamının doğal döngüsünü kullandı.

Mesih, halkına kendi gelişinin işaretlerini gözetmelerini ve kendilerine gelecek Kralın belirtilerini gördüklerinde sevinmelerini buyurmuştu. 'Bu şeyler gerçekleşmeye başladığında,' dedi, 'o zaman yukarı bakın ve başlarınızı kaldırın; çünkü kurtuluşunuz yakındır.' O, takipçilerine baharın tomurcuklanan ağaçlarını göstererek şöyle dedi: 'Onlar şimdi filizlenmeye başladığında, siz de bizzat görün ve bilirsiniz ki yaz artık yakındır. Aynı şekilde siz de, bu şeylerin gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı'nın krallığının yakın olduğunu bilin.' Luka 21:28, 30, 31. Büyük Mücadele, 308.

İlkbaharda ağaçlar tomurcuklanmaya başladığında, yaz yakındır.

Hasat geçti, yaz sona erdi ve biz kurtulmadık. Yeremya 8:20.

Tomurcuklanan ağaçlar baharın geldiğini gösterir, biz de yazın yaklaştığını anlarız ve hasat yazın toplanır.

Onları eken düşman şeytandır; hasat dünyanın sonudur; ve biçiciler meleklerdir. Matta 13:39.

Hasat, dünyanın sonunda gerçekleşir. Ağaçlar tomurcuklanmaya başladığında, dünyanın sonunun yakın olduğunu bilmek zorundasınız.

"Kurtarıcı'nın bir sözü, O'nun başka bir sözünü hükümsüz kılmak için kullanılmamalıdır. O'nun gelişinin gününü de saatini de hiç kimse bilmezse de, O'nun gelişinin yakın olduğunu bilmemiz bize öğretilmiş ve bizden istenmiştir. Ayrıca bize, O'nun uyarısını önemsememenin ve O'nun gelişinin yakın olduğunu bilmeyi reddetmenin ya da ihmal etmenin, tufanın ne zaman geleceğini bilmemeleri Nuh'un günlerinde yaşayanlar için ne kadar ölümcül olduysa, bizim için de o kadar ölümcül olacağı öğretilir." Büyük Mücadele, 371.

Luka'nın yirmi birinci bölümüyle ilgili incelememize bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

"Yeryüzünün güçlerinin şimdi sarsılmakta olduğunu ve olayların ardı ardına geldiğini gördüm. Savaş ve savaş söylentileri, kılıç, kıtlık ve veba önce yeryüzünün güçlerini sarsacak; sonra Tanrı'nın sesi güneşi, ayı ve yıldızları ve bu yeryüzünü de sarsacaktır. Avrupa'daki güçlerin sarsılmasının, bazılarının öğrettiği gibi, göğün güçlerinin sarsılması olmadığını, fakat öfkeli ulusların sarsılması olduğunu gördüm." Erken Yazılar, 41.